

Նա որ չասէ, թէ մեղք է սա,
Մեզ ինչ փոյթ է այդ բաներուն:

Թութունն խոտ է բուսական,
Ի մէջ գրոց չկայ գրուն,
Ահա եղել տուն եւ տեղի,
Բնակարան դիւաց դասուն:

Դիւրաբարոզ եղել մօտին,
Բերնեն թափած որդն եւ արին,
Օձն խաբեաց գեւայ, գԱդամ,
Պատճառ եղել չար բանսարկուն:

Չպատուէր Տեառն ոչ պահեցին,
Խաբեալ կերան դրախտի պտղոյն,
Յուտելն իսկոյն փոշմանեցին
Եւ մերկացան անճառ լուսոյն:

Տեսին զի մերկացեալ էին,
Պատատեցան ընդ թզենոյն,
Տէրն ձայնեաց՝ Ո՛ր ես Ադամ,
Փախեալ թաքեաւ ի յամօթոյն:

Ասէ՝ Չպատուէրն չպահեցիր,
Արի եւ ել, այդ չէ քեզ տուն,
Ասեն, թէ՛ Օձն խաբեաց զմեզ,
Յուցեալ ձեռօքն զճառն պտղոյն:

Մեր Տէրն զայն օձն անիծեաց
Թեւն թափաւ, եղել սողուն,
Դիւանքն զայն թեւն ժողովեցին,
Տարան յանդուդս առ բանսարկուն:

Ասեն՝ Գտաք դեղ կորստեան
Ապականիչ մարդկան հոգւոյն,